

Vesting Holland als hoofdtaak had. Bij dat achttiende leger behoorde de 9de *Panzer-Division* die dwars door Noord-Brabant naar de Moerdijkbrug moest gaan en vandaar naar Rotterdam. De Nederlandse troepen aan de Maas ten noorden van Maasbracht en in de Peel-Raamstelling werden dus door delen van twee Duitse legers aangevallen (het zesde en het achttiende), en wel door zes infanteriedivisies in eerste linie, ondersteund door pantser-treinen op de lijnen naar Roermond, Venlo en Gennep; op die infanterie-divisies volgden twee *Panzer-Divisionen* – de al genoemde 9de *Panzer-Division* die bij Gennep, de 3de *Panzer-Division* die bij Roermond de Maas moest passeren.

De numerieke overmacht van de Duitsers was groot. De Maaslinie, hoofdzakelijk bestaande uit ruim driehonderd grote en kleine bunkers, was slechts met zeven bataljons bemand – bij elkaar niet veel meer dan één divisie. Die bataljons vormden een langgerekt scherm zonder enige diepte. De Peel-Raamstelling werd door zestien bataljons verdedigd. Daar en aan de Maas hadden de Duitsers het voordeel dat zij nauwkeurig konden bepalen waar zij hun aanval zouden concentreren. Een klein deel van de Nederlandse troepen aan de Maas en een groot deel van de troepen in de Peel-Raamstelling kreeg op die rode mei geen enkele Duitser tegenover zich en behoefde dus geen schot te lossen; des te zwaarder kwam de slag aan in de sectoren die de Duitsers voor hun operaties uitgekozen hadden.

Men had aan Duitse kant gehoopt dat men, door list of door verrassing, zo al niet alle dan toch vele van de bruggen over de Maas ongeschonden in handen kon krijgen. Dat gelukte, zoals wij in ons vorig deel beschreven, bij de spoorbrug te Gennep. Militair was dat van groot belang. Een pantser-trein, gevolgd door een goederentrein waarin zich een bataljon infanterie bevond, kon kort na *X-Zeit* (zie kaart X op pag. 73) volkomen ongehinderd westwaarts rijden; in het gebied tussen de Maas en de Peel-Raamstelling waren toen de vernielingen nog niet aangebracht en de versperringen nog niet gesteld; de twee treinen (die door menigeen aanvankelijk voor Nederlandse treinen gehouden werden¹) konden brug na brug passeren; daar waar de rails de Peel-Raamstelling sneden, waren de stalen balken van de z.g. asperge-versperring nog niet in de betonnen voetstukken geplaatst. Kort na half vijf kwamen beide treinen bij de kleine halte Zeeland die ongeveer een kilometer ten westen van de stelling lag, tot stilstand en het grootste deel van het bataljon werd ontladen. Op de gevechten welke zich toen ontwikkelden, komen wij straks terug.

1780

¹ Getuige F. C. L. Raadveld, *Enq.*, dl. I c, p. 329.